

9. Wí pé: Èmi kí í se ẹnì àkókó nínú un àwọn òjísé, bẹ̀ẹ̀ ni èmi kò mọ̀ nńkan tí (Allaahu) yóò se fún mi àti fún yín, èmi kò tẹ̀lé nńkan kan àyàfí nńkan tí (Allaahu) se ị́sipayá rẹ̀ fún mi, èmi kò sì jẹ́ nńkan kan bíkòṣe olùkilò tí ó hàn gbangba.

10. Wí pé: Njẹ́ ẹ̀yin se làákàyè bí? Tí ó bá se pé látí òdòḍo Allaahu ni o (Al-Kur'aanu) tí wá tí ẹ̀yin sì sàì gbà á gbọ́, tí ẹ̀lẹ̀rírí kan nínú un àwọn omọ́ Israa'iilu sì jẹ̀rírí sí irúu rẹ̀, tí ó sì gbàgbọ́ sùgbón ẹ̀yin se ịgbéraga (látí gbà á gbọ́). Dájúdájú Allaahu kò ní fí àwọn alábòsì ẹ̀nìyàn mọ̀nà.

11. Àwọn tí wọn sàìgba (Allaahu) gbọ́ sì sọ́ fún àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ́ pé: Tí ó bá se pé ó jẹ́ rere ni, kò sí ẹnì tí yóò dé idí rẹ́ síwájúu wa. Sùgbón nígbà tí wọn kò ní itòsónà pẹ̀lúu rẹ̀, nítorí nàà ni wọn se ń sọ pé: Irọ́ọ́ tí ịgbà àtíjọ́ nìyí.

12. Ìwé-Mímọ́ọ́ tí Muusaa tí wá síwájúu rẹ́ tí ó jẹ́ olùtòsónà àti àánú. Èyí sì jẹ́ Ìwé-Mímọ́ọ́ èyí tí ń fí idí òdodo múlẹ́ tí (ó sòkalẹ́) ní èdèe Larubawa kí ó lè máa fí se ịkilò fún àwọn tí wọn se àbòsì, àti irò idùnnú fún àwọn olùse rere.

13. Dájúdájú àwọn tí wọn wí pé: Olúwaa tí wa ni Allaahu, lẹ̀yìn nàà tí wọn sì dúró déédéé, kò sí ibèrù fún wọn, bẹ̀ẹ̀ ni wọn kò ní banújé.

14. Àwọn wònyen ni èrò ogbà-idèra (alijanna), wọn yóò se gbére nìbẹ̀, iyen jẹ́ ẹ̀san fún ịsẹ́ tí wọn se.

15. Àti pé Àwa sọ́ àsọtẹ̀lẹ́ fún ẹ̀nìyàn pé kí ó máa se rere sí àwọn òbí rẹ́ méjéjẹ́. Íyáa rẹ́ rù ú (oyún-un rẹ́) pẹ̀lúu ìnira, ó sì bí i pẹ̀lúu ìnira. Ríru oyún-un rẹ́ àti fifún un lómú jẹ́ ogbón oṣù, tí tí di igba tí ó fí dàgbà tí ó sì di omọ́ ogójì odún, ó wí pé: Olúwaa mi, jòwọ́ fún mi lágbára kí n lè máa dúpẹ́ ooreè Rẹ́ ẹ̀yí tí O se fún mi àti fún àwọn òbí mi méjéjẹ́ àti kí n lè máa se ịsẹ́ rere ẹ̀yí tí O yónú sí, kí O sì se rere fún mi látí ara àwọn àròmòdòmò mi. Dájúdájú ẹ̀mí tí ronúpìwàdà sí òdòḍo Rẹ́, ẹ̀mí sì ni olùjuwọ́-jusẹ́ sílẹ́ fún Ẹ́ (Mùsùlùmí ni mi).

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاٍ مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِى مَا يُفْعَلُ
بِى وَلَا بِكُمْ إِنِّ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِّنْ عِندِ اللَّهِ
وَكَفَرْتُمْ بِهِ ۖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ
مِثْلِهِ فَقَامَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۚ وَإِذْ لَمْ
يَهْتَدُوا بِهِ ۖ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿٣﴾
وَمِن قَبْلِهِ ۖ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَذَا
كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنَذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَنُذِرِي لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٥﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ
فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦﴾ وَوَصَّيْنَا
الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ وَحَمَلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ
وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلَحْ لِي فِي
ذُرِّيَّتِي ۖ إِنَّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧﴾